

Dunakanyar kirándulás

Október első hétvégéjén a jelenlegi végzős AJTP-s osztály a külföldön is méltán híres Dunakanyarba látogatott el. Az utat az Agria Volán zrt. buszával tettük meg, ami 15 óra 15 perckor vett fel minket a Pozsonyi úti kollégiumnál. Az út maga megközelítőleg négy órába telt, de mint utána kiderült, a környék teljesen megérte a várakozást.

Mivel érkezésünk pillanatában már mindannyian farkaséhesek voltunk, először is megvacsoráztunk. Az étkezde egy felettébb gyönyörű hely volt, és a felszolgált étek mennyiségére és minőségére sem lehetett panaszunk. Az esti program nem volt más, mint séta Szlovákiába. Ez a 2001-ben közös erővel újjáépített Mária Valéria hídon keresztült történt meg. A Duna csodálatosan nézett ki azon az estén, a víz tükörként ragyogott alattunk. Mindezek után már nem volt aznap estére betervezett program, csak tizenegy órakor a villanyoltás. Másnap reggel nyolc órakor volt ébresztő, ami után egyből a már fentebb említett étterembe mentünk, ahol egy lélekemelő svédasztalos reggeli fogadott minket. Kilenc órától már a bazilikában sétálgattunk, és felfedeztük ezt a gyönyörű épületet. Végigjártuk az egésztest szeriben s hosszában, felmentünk minden lépcsőn, megnéztük a kupolakilátóról elénk táruló látképet.

Benéztünk minden terembe, és megnéztük a Főszékesegyházi Kincstár minden ékszerét és kiállított műtárgyát. Délután a Vármúzeumot tekintettük meg, ám itt az idegenvezető szavai egybefolytak egy idő után, mivel az anyagot nagyon tömören és nehezen emészthető módon adta elő. Viszont mindegyre, a nap méltó befejezéseképpen jött egy

kellemesen lazító élményfürdőzés, ahol megtapasztalhattuk, mit is takar valójában az ősi latin közmondás; carpe diem! Nagyjából 3-4 órát töltöttünk el itt, ami legfőképp csúszdázással és szaunázással telt. A napot természetesen ismételtelen egy laktató vacsorával zártuk, ami pont ideális előfeltételeket teremtett egy pihentető alvásra. Másnap reggeli után az egykori királytalálkozó színhelyére, Visegrádra indultunk tovább, ahol is megtekintettük a királyi palota maradványait és a Mátyás Múzeumot. Láttuk a híres oroszlanos szökőkutat és a Herkules kutat is, valamint sok egyéb díszesen megmunkált követ az egykori palotának.

Mivel az időjárási viszonyok ellenünk dolgoztak, a Fellegvárba busszal mentünk fel. Itt volt lehetőség éles fegyvereket kipróbálni, amiket bele kellett hajítani egy céltáblába, valamint Bocsi tanár úr számot adott lövésztudományáról íjjal és nyílpuskával is. Erre már csak ráadás volt a panoptikum élményanyaga. A vár előteréből és tetejéről pedig lenyűgöző látványban lehetett részünk, hiszen az egész környéket messziről be lehetett látni. Este már fáradtan értünk vissza Egerbe, a kollégium épületébe, ahova szerencsére már jó idővel előtte meg lettek rendelve a vacsorának szánt pizzák.

Ha a teljes összképet kell nézmem, akkor ez a bennmaradós hétvége igazán remek volt, kár hogy a múzeumok halmaza sajnos egy idő után érezhetően letompította osztályunk többségének kognitív képességeit. A fáradtság azonban napok alatt elmúlt, csak az élmény maradt és egyértelművé vált, hogy mindezt kár lett volna kihagyni.

Eger 2014.10.14.

Faragó Bence (12. J) 12.T- osztályos tanuló